Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

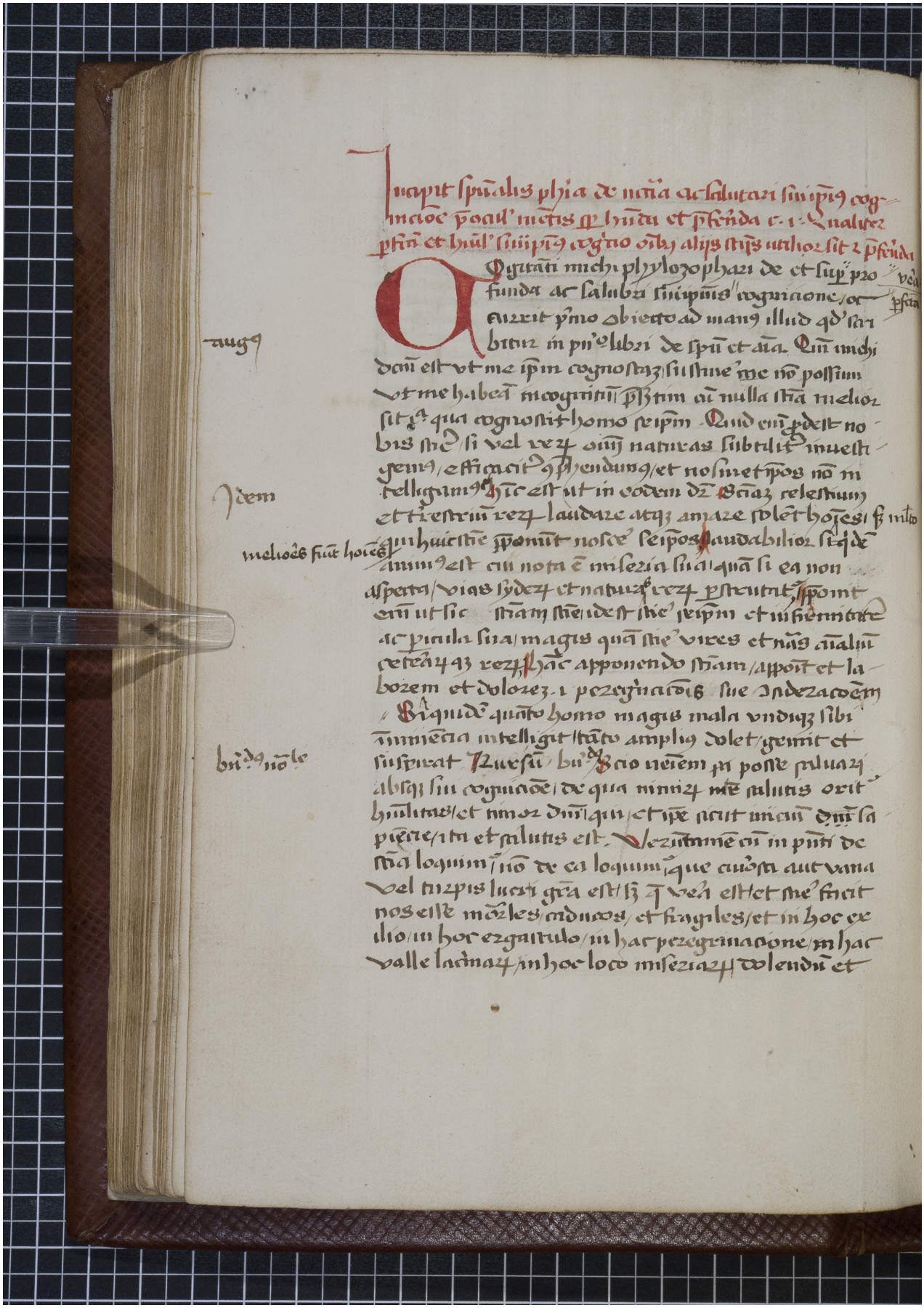

Incipit spiritalis philosophia de mente ac salutari sui ipsius cognitione pro animi metis quomodo et profunda c. 1. Qualiter prius et humilis sui ipsius cognitio omnibus aliis rebus utilior sit 2 profundi

Quoniam mihi philosophari de et sui ipsius pro funda ac salutari sui ipsius cognitione, ac primo obiecto ad manus illud quod sancti

augustinus in primo libro de spiritu et anima. Cum mihi

dam est ut me ipsum cognoscam, si sine me non possum

ut me habeam in cognitione, presertim cum nulla sit mente melior

sit qua cognoscit homo seipsum. Quid enim prodest no

bis sine, si vel rerum omnium naturas subtilissime intelli

gemus, efficacissime apprehendamus, et nosmetipsos non in

telligamus? Hoc est ut in eodem dicam. Celestium

et terrestrium rerum laudare atque amare solet homines, si intro

ipsum huic sine sponsum nosce seipsos laudabilior sit de

ipsum est cum nota et miseria sua, quam si ea non

aspera, vias iudicum et naturas rerum perscrutetur, sponte

enim ut sic. Stam sine, id est sine seipsum et in sempiterne

ac pericula sua, magis quam sine vires et naturam animum

ceteram quam rerum. Hac apponendo stam, apponit et la

borem et dolorem. i peregrinationis sine indeficiendum

Siquidem quanto homo magis mala vindicum sibi

immerita intelligit, tanto amplius dolet, gemit et

suspirat. Quesitum, quomodo non retinem in posse salvum

absque sui cognitione, de qua nimium mente salutis oritur

humilitas, et timor domini quin et ipse scilicet timeam domini sa

pientiae, id est salutis est. Verissime enim in primis de

sua loquimur, non de ea loquimur, quae cuiusque aut vana

vel turpis lucri gratia est, si quidem sine fuerit

nos esse mortales, caducos, et fragiles, et in hoc ex

ilio, in hoc exercitatio, in hac peregrinatione, in hac

valle lacrimarum, in hoc loco miseriarum dolendum et

Idem

melioris fuit homines

bridum nolle